

Sokféle szerelőipari munka folyik a SZOTE 5 szintes, 240 személyes épülő kollégiumában, a Zrínyi és az Eötvös utca sarkán. Válaszfalakat emelnek, villany-, víz-, fűtés-szerelők dolgoznak itt, a téli hónapokban védett helyen — felülsítt munkaterületen — dolgozhatnak az építők

Megemlékezés a takarékosági világnapon

Hódmezővásárhelyen, a városi tanácskúrában tartották tegnap, pénteken a takarékosági világnap alkalmából a megyei ünnepséget. Dr. Perjési László, az OTP Csongrád megyei igazgatója köszöntötte az ünnepség részt-

vevőit — közöttük Bessenyei Zsoltot, a megyei pártbizottság munkatársát, Molnár Sándort, a Hazafias Népfrent megyei titkárát, Kovács Sándort, az SZMT titkárát, dr. Katona Istvánt, a megyei tanács vb osztályve-

zetőjét — majd Csizmadia Sándorné dr. Hódmezővásárhelyi tanácselnöke mondott ünnepi beszédet.

Megemlékezett arról, hogy a takarékpénztárak 1924-ben megtartott milánói kongresszusa óta világszerte mindenütt október utolsó napját nyilvánították a takarékos emberek ünnepévé. Azóta az október a takarékpénztárak életében nemcsak az ünnepelés, hanem a számvetés időszaka is. Számokkal bizonyítható, hogy most is — a korábbiakhoz hasonlóan — jó eredménnyel zárhatja az évet az OTP Csongrád megyében. A lakossági betétállomány elérte a 7,6 milliárd forintot, az évi növekedés pedig 340 millió forint. Az egy főre eső betétösszeg átlaga meghaladja a 16 ezer 800 forintot.

Abban ma már mindenki egyetért, hogy *jóvá tervezéshez, formáláshoz elengedhetetlen a takarékoság*, szinte az élet valamennyi területén. Ésszerűbben kell bánni az eddigiekkel a természet kincseivel, a munkánkat könnyítő eszközökkel, anyagokkal és végül, természetesen a pénzzel is. Társadalmunkban természetes, hogy az embereknél újabb és újabb igények bontakoznak ki, amelynek feltétele a beosztó életmód. Takarékoskodni ugyanakkor csak az az ember képes, aki nemcsak a mának él, hanem életének célját, értelmét a jövő építésében látja.

Ezután dr. Perjési László jutalmat adott át.

Öt megyéből Szövetkezeti vezetők megbeszélése

Az ország déli részének megyéit képviselték tegnap Szegeden, a MESZÖV-ök és az áfészek elnökei az újszegedi pártiskola nagyteremben megtartott területi tanácskozáson. Ocskó Imre, a Csongrád megyei Szövetség elnöke köszöntötte Bács-Kiskun, Békés, Baranya, Tolna és Csongrád megye fogyasztási szövetkezeteinek vezetőit.

Az idei esztendő első három negyedének kereskedelmi, ellátási, gazdálkodási tapasztalatairól dr. Imre István, a SZÖVOSZ elnökhelyettese szólt. A területi tanácskozás munkájában részt vett Sente Imre, a Belkereskedelmi Minisztérium főosztályvezetője és Dévényi Lajos, a KPVDSZ országos bizottságának titkár-

Gazdaságpolitikánk a jövő években

Az ötödik Csongrád megyei közgazdasági napok záró plenáris ülésére tegnap, pénteken került sor Szegeden, a Technika Házában. Dr. Csikós Nagy Béla államtitkár, az Országos Anyag- és Árhivatal elnöke tartott előadást az 1963—85-ös évek gazdaságpolitikájáról.

Lassan vége az idei évnek, a gazdasági szakemberek miközben értékelik eredményeinket, készítik a jövő esztendő tervét. E munka közben — amint azt az előadó is hangsúlyozta — áttekintik az elmúlt három évet, s a jövő évi tervek fölvezetésére ugyancsak három esztendőre előre is „kalkulálnak”.

1.

A legutóbbi gazdasági szabályozó rendszer bevezetésével sok új vonás került a termelő és a piaci viszonyainkba. A legfőbb célkitűzésünk az volt, hogy *megfelelően alkalmazkodjunk a világgazdaságban bekövetkezett és kedvezőtlen helyzethez*, ugyanakkor *örizzük meg az elért élet-színvonalunkat. Hogyan alakult az elmúlt években népgazdaságunk helyzete?* E kérdést gyakran fölteszik manapság. Dr. Csikós Nagy Béla úgy értékelte az elmúlt esztendőket, hogy számunkra azok hátrányosak voltak; a világgazdaság alakulásában emelkedtek, mint amennyire számítottunk, viszont az általunk fölkinált áruk árának javulása nem volt olyan mértékű, mint gondoltuk, s nem is kompenzálta vásárlásainkat, kiadásainkat. E helyzet viszont rávilágított néhány belső hiányosságunkra is: *kiderült, még mindig nem olyan rugalmasak vállalataink, mint azt hittük.*

Ezért vált szükségessé, hogy a nemzeti jövedelem-ből kevesebbet fordíthatunk fejlesztésekre. De ez sem elegendő persze az üdvösséghez. Hiába reméltük azt, hogy a népgazdaság fejlődése évente elérheti a háromszázalékos növekedést, annak csak a fele teljesült. Az elmúlt esztendőket tapasztalatait most fölhasználják a jövő évi terv készítésénél. *Hogyan minősíthetjük jelenlegi gazdasági viszonyainkat?* Sokan válságnak nevezik a helyzetet. Ezt így

nem lehet kijelenteni, hiszen a válság jegyei „nem állnak össze”. Bár kapacitásaink egyes területeken nincsenek kihasználva, de nincs munkanélküliség, és az árak sem úgy viselkednek, mint a válságban szokásos. A stagnálás kifejezést lehetne használni, de azt félreértés nélkül, mivel nem a spontaneitás hatására alakul a stagnáció.

Részletesen beszélt az előadó közgazdasági elméleti kérdésekről, amelyek a válság, a stagnálás, illetve az infláció megjelenésének kérdéskörébe tartoznak. Jelenlegi gazdasági körülményeiről elmondta, hogy most kereslet-visszafogó irányt követünk. Sajnos exportpotenciálunk nem lett oly erős, amint azt fejlesztéseink és termelésünk import-szükséglete föltételezte volna — mondta az előadó. S ilyen helyzetben inkább az adósságok növekednek, mint a bevételek. Beszélt dr. Csikós Nagy Béla a *mai pénzpiaci helyzetéről*. A pénzpiacra inkább a visszafogás uralkodik, mint a hitelezés. Ilyen körülmények között új növekedési pályát kellett keresni a mi gazdaságunk számára is; nem lehetett évi 5 százalékos növekedést tervezni, meg kellett elégedni az évi 3 százalékos javulással.

2.

Az uralkodó gazdasági viszonyok nem csupán egyes országokat érintenek, hanem kivétel nélkül mindenkit. Bár az egyik ország gazdasága így, a másiké másféleképpen reagál a hatásokra. A magyar gazdaság talpon maradt, elkerülte a fizetéskéntelenséget. Eleget teszünk fizetési kötelezettségeinknek természetesen ehhez újabb hitelekre is szükségünk volt, de ebben segítséget jelentett, hogy tagjai lettünk a Nemzetközi Valutaalapnak és a Világbanknak. Vannak, akik úgy fogalmazzák, hogy a hitelek túlélének az idő-

szakát lépkedjük, ezzel több-kevesbé dr. Csikós Nagy Béla is egyetértett, hiszen igen erős gazdasági kihívások közepette kell gazdaságunkat megőrizni.

3.

Elmondta az előadó, hogy a jövő esztendői tervünket a mai szituáció határozza meg, de ugyanakkor olyan tervet kell készíteni, amely alkalmazkodni képes a gyors változásokra. Már a kiindulásnál figyelembe kell venni a további ésszerű *takarékosságot anyaggal és energiával*. Magas minőségű és jól eladható termékekkel érdemes csak megjeleníteni a piacokon. Dr. Csikós Nagy Béla részletesebben elemelte a világgazdaság mai állapotát, s szerinte a válság néhány év múlva alábbhagy, s megkezdődik egy mérsékelt föllendülés, amely ugyan nem lesz olyan színvonalon, mint a válság kezdete előtt volt. Arra alapozta a megállapítását, hogy az országok adott termelési struktúráját, kapacitásait véglegesen leállítani aligha lehet. S már itt-ott jelentkeznek az előjelű egy szolid föllendülés csirínak.

Előadásának befejező részében árpolitikai kérdésekkel foglalkozott. A jövő esztendőre tervezett ár-emelkedések ugyan számokban magasnak tűnhetnek, de mégis elviselhetőbb lesz, mert annak nagy része már megvalósult, s így 1983-ra elenyésző része „jut”.

*

Tegnap fölkereste dr. Csikós Nagy Béla államtitkár a megyei pártbizottságot, ahol dr. Komocsné Mihály, az MSZMP KB tagja, a megyei pártbizottság első titkára fogadta, és eszmecsere folytattak időszéri gazdaságpolitikai kérdésekről. A beszélgetésen részt vett Papdi József, a pártbizottság titkára is.

Délután az államtitkár meglátogatta a Magyar Közgazdasági Társaság Csongrád megyei szervezetének új helyiségeit, melyeket a Londoni körút 13. szám alatt (a PM Ellenőrzési Igazgató-ságának épületében) alakítottak ki.

G. I.

Gazdasági munkaközösségek a textiliparban

Kétszáz vállalati, gazdasági munkaközösség működik eredményesen a hazai textil- és konfekcióiparban, főként a vállalati beren-

dezések jobb kihasználását segítik elő — állapították meg pénteken Székesfehérváron, harminc ruházati vállalat szakembereinek országos tanácskozásán. A kis-vállalkozások kissorozatú termékek előállításával, hulladék- és maradványanyagok feldolgozásával is foglalkoznak, de a legtöbb vállalati hasznót a karbantartó munkaközösségek hozzák a gépek munkaidőn kívüli felállításával, korszerűsítésével. Jó példaként említették a textil- és ruhagyárak eszközeinek gépeinek hétféleképpen kihasználását, illetve a kis-mamaszalagok második műszakra történő bérbe adását is.

Kisiparosek a műjéppályáért

Legutóbb arról értesültünk, hogy három szegedi kisiparos szervezett műhelyben szombati társadalmi munkaakciót, és a munkanap termelési eredményét befizették a műjéppálya csekkszámlájára. Kovács János kovács- és kocsigyártómester 2500, Kálmán László

Pályaválasztási vetélkedő

Szegeden, a Szakszervezetek Megyei Tanácsánál székházában tartották meg a pályaválasztási vetélkedő szegedi járási döntőjét. Az első helyszínen rendezett vetélkedőből az ásothalmi általános iskola csapata került ki győztesen. Tagjai Hevesi Györgyi, Kispéter Erika és Sárkány Ágnes volt. Felkészítő tanáruk Forgó Gyuláné. A másik csoportban a mórakalmi általános iskola diákjai bizonyultak legjobbnak. A csapat tagjai Kószó Edit, Kószó Csaba és Csonka Attila. Felkészítő tanáruk: Fröhlich Andrásné. A győztes csapatok részt vesznek (december 10-én, Szegeden) a vetélkedő megyei döntőjén.

Szabadkai levél

A negyedszázados jubileum jegyében

A dolgozók érdekének védelmét ellátó szakszervezetek a határ mindkét oldalán azonos célokért küzdenek. Arra törekednek, hogy a dolgozó emberek minél jobb körülmények között dolgozhassanak és élhessenek. Ezt a célkitűzésüket sokszor nem azonos, de ugyancsak sok esetben hasonló módszerekkel érik el. A tapasztalatok cseréje éppen ezért lehet kölcsönösen hasznos — hangozhatna egy hivatalos nyilatkozat része, de ilyen hivatalos közlemény nem jelent meg a Csongrád megyei szakszervezetek és a szabadkai Községi Szakszervezeti Tanács vezetőinek legutóbbi tárgyalásai után. Amolyan „rutinjellegű” látogatásnak is vehetjük ma már a Csongrád megyei delegációjának szabadkai tartózkodását, mintahogy ugyanígy rendszeresen mondható a szabadkai szakszervezeti küldöttségek látogatása is a dél-magyarországi megyében.

A szakszervezeti küldöttségek eme rendszeres cseréjének azonban minden alkalommal komoly tartalma van. Nemcsak beilleszkednek ezek a látogatások a két szomszédos szocialista ország fejlődő baráti kapcsolatának alakulásába, a testvérvárosi kapcsolatok egyre eredményesebb és kongrétabb fejlődésébe, hanem a maguk módján komoly hozzájárulást jelentenek egymás jobb megismeréséhez, a barátság elmélyítéséhez is. Nem véletlenül hangsúlyozták ezáltal Szabadkán is, hogy a munkások közvetlen kapcsolatait, az emberi kapcsolatokat sokszor nagyobb eredményeket hozhatnak, mint megannyi hivatalos tárgyalás. Ezekben a közvetlen kapcsolatokban pedig nincs hiány. Több észak-bácskai és dél-magyarországi munkaszervezet hivatalos, üzleti kapcsolatát révén alakultak ki tartós barátságok. Az üzletkötések, a rendszeres árucseré-forgalom több esetben is a személyes kapcsolatok eredményeként jöttek létre, illetve növekedtek.

A keretet mindehhez természetesen országaink kapcsolatainak öröndetes fejlődése adta meg. Ezeknek a baráti és jószomszédi kapcsolatoknak a kiépítéséhez a maguk részéről a szakszervezetek is hozzájárultak. Hamarosan 25. évfordulója lesz egy szabadkai szakszervezeti küldöttség szegedi látogatásának. A szakszervezetek együttműködését még ekkor, egészen pontosan, 1957 novemberében alapozták meg a szóban forgó szegedi látogatás során.

A Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsának Sebők János vezette küldöttsége ennek a jubileumnak a jegyében járt háromnapos látogatáson Szabadkán. A delegáció programja azonban korántsem csak az ünnepelésre szorítkozott. A magyar szakszervezeti küldöttség ellátogatott a szabadkai Aurometalba, a Veljko Vlahović nevet viselő munkásegyetemre, valamint megtekintette a Kultúrotthon, megismerkedett annak programjával. A küldöttség tagjai konkrét kérdésekről érdeklődtek. A szakszervezetek együttműködése keretében ezúttal a dolgozók érdekeinek védelméről, képzésükről, tovább- és átképzésükről volt szó. Ezen a téren a szabadkaiak gyakorlatát és tapasztalatait igen magasra értékelték a szegedi szakszervezeti küldöttség tagjai is. Sebők János hangsúlyozta, hogy ez a látogatás is hasznosnak bizonyult, hiszen a látottak és hallottak egy részét odahaza esetleg maguk is felhasználhatják.

Az immár negyedszázados együttműködés keretében természetesen volt, hogy a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsának szabadkai szakszervezeti küldöttséget hívott meg Szegedre. Az is természetes, hogy a szabadkaiakat ezt a meghívást köszönettel elfogadták. A látogatás pontos időpontját — a korábbi gyakorlat szellemében — később határozzák meg, de arra előreláthatólag 1983 első felében kerül sor. Németh János